

2007. február 14., szerda

39. a csökkentésre irányuló törekvésekben való jóval nagyobb fokú közvetlen részvételt szorgalmaz az európai polgárok szintjén; ezért felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a helyzet sürgősségével kapcsolatos tudatosítási tevékenységeket az egyéneknek az éghajlatváltozás kezelésében betöltött szerepükkel kapcsolatos tájékoztatása érdekében;
40. ismételten felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy fogadjanak el egy ambiciózus politikát a fejlődő országokkal folytatandó technológiai partnerségekre és a tiszta technológiák átadására vonatkozóan, aminek révén segítséget kapnának ahhoz, hogy fokozottan fenntartható módon fejlesszék gazdaságukat és növeljék jólétüket;
41. felkéri a Bizottságot, hogy mérje fel az éghajlatváltozás által a talaj hőmérsékletének növekedésére, az esők csökkenésére, valamint a felszín alatti víztömegek állapotára gyakorolt hatásokat; különösen fontosnak tartja tanulmányozni a biomassza- és szénforrásként használható megművelhető területek csökkenésének következményeit; hangsúlyozza bizonyos mezőgazdasági gazdálkodási módszerek fontosságát;
42. felhívja valamennyi érintett bizottságát és küldöttségét, hogy szorosan működjenek együtt az éghajlatváltozással kapcsolatban annak érdekében, hogy iparpolitikája, energiapolitikája, közlekedési, mezőgazdasági, illetve kutatás-fejlesztési politikája, valamint egyéb kezdeményezései nagyobb összhangban legyenek az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzésekkel, valamint hogy az éghajlatváltozással rendszeresen foglalkozzanak a parlamentközi küldöttségek szintjén és a transzatlanti jogalkotói párbeszéd keretében;
43. felhívja a három (német, portugál és szlovén) elnökséget, hogy gondoskodjanak arról, hogy fokozódjon az éghajlatváltozással kapcsolatos lendület, illetve növekedjen a politikai elkötelezettség mértéke, valamint a folyamatban nemzetközi szinten részt vevő nemzetközi partnerek száma;
44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezménye titkárságának azzal a kéréssel, hogy azt juttassák el valamennyi EU-n kívüli szerződő félnek.

P6_TA(2007)0039

A SWIFT-ről, a légiutasok adatairól (PNR) szóló megállapodás, és az ezekkel kapcsolatos transzatlanti párbeszéd

Az Európai Parlament állásfoglalása a SWIFT-ről, a légiutasok adatairól (PNR) szóló megállapodásról, és az ezekkel kapcsolatos transzatlanti párbeszédéről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács és a Bizottság által a Parlamentben 2007. január 31-én tartott vita során a SWIFT tárgyában szóbeli választ igénylő kérdést követően tett nyilatkozatokra, valamint az EK és az USA közötti új (a légiutasok adatairól szóló PNR) megállapodással kapcsolatos tárgyalásokra;
- tekintettel az Európai Központi Bank (EKB) által a neki feltett kérdésre adott 2007. január 30-i válaszlevelére, amely kérdés szerint az EKB nem tájékoztatta az illetékes adatvédelmi hatóságokat, illetve a nemzeti bankokat a pénzügyi tranzakciókkal kapcsolatos, SWIFT által generált adatokra vonatkozó amerikai gyakorlatról, valamint e kérdésben nem élt morális meggyőző erejével a SWIFT irányában,
- tekintettel az adatvédelmi irányelv⁽¹⁾ 29. cikke által előírt, a személyes adat-feldolgozás vonatkozásában az egyének védelmével foglalkozó munkacsoport (29. cikk szerinti munkacsoport) véleményére a jövőbeli PNR-megállapodásról, valamint az európai adatvédelmi biztosnak az EKB SWIFT-ügyben játszott szerepéről szóló véleményére,
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

2007. február 14., szerda

- A. mivel az adatok és információk kiadása értékes eszközt jelent a terrorizmus és az ahhoz kapcsolódó bűnözés elleni nemzetközi küzdelemben;
- B. mivel az Atlanti-óceán mindkét oldalán tevékenykedő vállalatok egyre gyakrabban találják magukat egymással ütköző jogi előírások között az amerikai és a közösségi joghatóságok részéről;
- C. mivel a személyes adatok kiadását megfelelő jogi alappal kell alátámasztani, amelyhez egyértelmű szabályok és feltételek kapcsolódnak, és biztosítani kell az egyes polgárok magánéletének és szabadságjogainak megfelelő védelmét;
- D. mivel a terrorizmus és a bűnözés elleni küzdelemnek megfelelő demokratikus legitimitást kell adni, nevezetesen az adatmegosztó programokat mindenkor parlamenti ellenőrzés és bírói felülvizsgálat alá kell vetni;

Általános

1. hangsúlyozza, hogy az elmúlt néhány év során az amerikai elvárások alapján készült, és a Parlament bevonása nélkül elfogadott megállapodások – nevezetesen a PNR-megállapodás, a SWIFT-memorandum – és az amerikai automatikus kiválasztási rendszerről (Automated Targeting System – ATS) szóló megállapodások – jogbizonytalansághoz vezettek az EU és USA közötti – a közbiztonság biztosítását, és különösen a terrorizmus megelőzését és legyőzését szolgáló – adatmegosztással és adatátvitellel kapcsolatos, szükséges adatvédelmi garanciák tekintetében;
2. megerősíti, hogy a Tanács és a Bizottság, valamint magánvállalatok által eddig javasolt megoldások nem védik megfelelőképpen az EU polgárainak személyes adatait (amint azt az új ideiglenes PNR-megállapodásról szóló levelében a 29. cikk szerinti munkacsoport elnöke, Schaar úr is megjegyezte), és ez a SWIFT-ügyhöz hasonlóan közösségi és nemzeti jogszabályokat sértene (lásd a 29. cikk szerinti munkacsoport 2006. november 22-i 10/2006 számú véleményét és az európai adatvédelmi biztos 2007. február 1-i véleményét);
3. megjegyzi, hogy a terrorizmus elleni harcban az Egyesült Államok Kongresszusa egy ideje arra kéri az USA kormányt, hogy fogadjon el célzottabb intézkedéseket, amelyek jobban biztosítják a magánélet védelmét, és parlamenti és bírói ellenőrzés alatt zajlanak (amint azt a Kongresszus az amerikai nemzeti biztonsági ügynökség (NSA) telefonlehallgatási programjáról értesülve követelte);
4. megerősíti a Kongresszussal a közelmúltban osztott fenntartásait a személyes adatok jogosulatlan elemzésére és adatbányászatra használt módszerekkel kapcsolatban, amelyek egyre nagyobb mennyiségű személyes adat felhalmozását is magukba foglalják, amint az ATS amerikai kormány által történő felhasználásának ügyében is történt;
5. üdvözlöi, hogy az Egyesült Államok kormánya a közelmúltban tudomásul vette ezeket a fenntartásokat, és a helyzet javítására törekszik az alábbi módon:
 - a) adatvédelmi tisztviselők és/vagy adatvédelmi ügynökségek létrehozásával a szövetségi közigazgatáson belül, amely tisztviselő vagy ügynökség értékeli majd a magánéletet esetlegesen veszélyeztető kezdeményezéseket;
 - b) olyan mechanizmus létrehozásával, amely garantálja az USA állampolgárai számára, hogy adataik nem megfelelő felhasználása esetén jogorvoslattal éljenek;
6. úgy véli ugyanakkor, hogy ezek az előrelépések nem elégségesek az EU polgárok adatai vonatkozásában, és hogy melegen üdvözlőné ha az 1974-es titoktartási törvény kölcsönös alapon alkalmazható lenne az EU polgáira is az adataikhoz való hozzáférés érdekében, beleértve az adatok azonosításához és módosításához való jogot, valamint azt is, hogy egy független adatvédelmi hatóságnál jogorvoslatot keressenek;
7. emlékeztet abbéli meggyőződésére, hogy az ilyen adatvédelmi garanciák elősegítenék az adatok megosztását, ugyanakkor biztosítanák a magánélet védelmét, és hogy az adatok átadásának mindenképpen egy vagy több nemzetközi megállapodáson kell alapulnia, amely szerkezetében hasonlít az Egyesült Államok Kongresszusa által jelenleg vizsgált, az EK–USA közötti büntelmi bírósági együttműködésről és kiadásról szóló megállapodásra;

2007. február 14., szerda

8. úgy véli, hogy mivel az ilyen nemzetközi megállapodások az EU és az USA polgárainak alapvető jogait érintik, az eljárásba teljes mértékben be kell vonni az Európai Parlamentet, a tagállamok nemzeti parlamentjeit és az Egyesült Államok Kongresszusát;
9. ragaszkodik hozzá, hogy az adatvédelmi kérdésekben a megállapodásoknak az adatok magas fokú védelmére kell törekedniük a visszaélések kockázatával szemben, és azokat EU-szinten kötelező érvényű alapelvekkel kell kiegészíteni a biztonsági célokra használt adatok védelmére vonatkozólag (harmadik pillér);
10. hangsúlyozza, hogy a harmadik pillérben szükség van egy, a személyes adatok védelméről szóló keretirányelvre; emlékeztet, hogy 2006. szeptember 27-én egyhangúlag elfogadott álláspontjában⁽¹⁾ az Európai Parlament átfogó és kiterjedt hatályú olyan határozatot sürgetett, amely a személyes adatok harmadik országokkal való cseréjére is kiterjedő adatvédelmi szabályokat tartalmazna;
11. úgy véli, hogy a terrorizmus elleni küzdelem terén zajló speciális EU–USA együttműködés során szükséges garanciák biztosítására olyan közös keretet kell létrehozni az Egyesült Államokkal, amely képes a személyek EU és USA közötti szabad áramlásával kapcsolatos kérdések kezelésére is;
12. elvárja, hogy a transzatlanti partnerségi stratégiát vitassák meg az április 30-án megrendezendő következő EU–USA csúcstalálkozón, és kiemeli, hogy ebben az összefüggésben meg kell erősíteni az Európai Parlament és a Kongresszus közötti kapcsolatokat;
- a) az Európai Parlament előadójának az Egyesült Államok Kongresszusában tartott, a közös érdeklődésre számot tartó kérdésekről (az EK–USA közötti bűnügyi bírósági együttműködésről és kiadatásról szóló megállapodás, ATS, SWIFT) szóló meghallgatáson való részvételével;
- b) a Kongresszus illetékes bizottságai elnökeinek meghívásával a következő transzatlanti párbeszédre (2007. április 30., Brüsszel-Berlin) való tekintettel, de mindenképpen a következő EU–USA tavaszi csúcstalálkozó előtt;

A hosszú távú PNR-megállapodás vonatkozásában

13. kiemeli, hogy a Parlament által a fent említett 2006. szeptember 27-i álláspontban már elfogadott pontokon kívül a jövőbeli hosszú távú PNR megállapodásnak az alábbi elveken kell alapulnia:
- a) tényeken alapuló döntéshozatal: alapos vizsgálatokat kell végezni az új megállapodás megkötését megelőzően. Figyelembe kell venni a hatályos és az azt megelőző megállapodás hatékonyságának kérdését, valamint az európai légitársaságok versenyképességének és költségeinek kérdéseit is. Az értékelésnek figyelembe kell vennie a vállalkozások végrehajtását és az ATS utasnyilvántartási adatállományban szereplő adatok kérdését;
- b) az utasnyilvántartási adatállományban szereplő adatok átvitelét az egyértelmű cél meghatározásának korlátozó elvére kell alapozni;
- c) indokolás és arányosság: a jelek szerint a gyakorlatban az utasinformáció magas fokú rendszerének (APIS) adatai több mint elégségesek a bűnüldözési és biztonsági célokra. Ezen adatokat már a számítógépes helyfoglalási rendszerek ügyviteli szabályzatáról szóló, 1989. július 24-i 2299/89/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ értelmében összegyűjtötték, így azokat egy hasonló rendszer alapján meg lehet osztani az Egyesült Államokkal. A PNR viselkedési adatainak használati értéke korlátozott, mivel azokat nem lehet azonosítani, amennyiben nem kapcsolják össze az APIS-szel. A PNR adatok általános átvitelének indoklása ezért nem kielégítő;
- d) a jövőbeni megállapodásnak a személyes adatok védelme tekintetében megfelelőségi vizsgálaton kell alapulnia; az EU részéről egyértelmű, hogy sürgősen szükség van személyes adatok védelmére vonatkozó szabályokra, valamint a személyes adatok valamennyi kategóriájára kiterjedő globális szabványokra a harmadik pillérben;
- e) az Európai Parlament és lehetőség szerint az Egyesült Államok Kongresszusának bevonásával adatvédelmi szempontok alapján rendszeresen értékelni kell a program megfelelőségét és hatékonyságát. Bármilyen jövőbeli megállapodásnak részét kell képeznie egy éves értékelésnek. Az értékelést nyilvánosságra kell hozni, és be kell terjeszteni az Európai Parlamenthez;
- f) az alternatív megoldásoknak, például a légitársaságok általi PNR-átvitel helyetti vízummentességi rendszeren belüli elektronikus utazásengedélyezésnek szintén teljesíteni kell az európai uniós adatvédelmi szabványokat;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0370.

⁽²⁾ HL L 220., 1989.7.29., 1. o.

2007. február 14., szerda

- g) az Egyesült Államok vállalásaiban rögzített feltételek részét kell képeznie a megállapodásnak, és azoknak jogilag kötelező erejűnek kell lenniük. A jövőbeli megállapodásoknak az Európai Parlament bevonása, és/vagy a nemzeti parlamentek ratifikálása révén nagyobb demokratikus legitimitációval kell rendelkezniük;
- h) a jövőbeli megállapodásoknak minden esetben a PUSH rendszeren kell alapulniuk, a PULL rendszert nem lehet tovább elfogadni, mivel a PUSH rendszert közvetlenül a műszakilag megvalósíthatóvá válást követően már a korábbi megállapodásban be kellett volna vezetni;
- i) az utasokat tájékoztatni kell a PNR adatok átviteléről és hozzáférést kell biztosítani számukra adataikhoz, többek között biztosítani kell számukra az azok helyesbítéséhez és módosításához való jogot, illetve jogorvoslati mechanizmust vagy egy független adatvédelmi hatóságot;
- j) elvárja, hogy az Egyesült Államok hatóságai elismert terrorista fenyegetés esetén kötelesek legyenek azonnal tájékoztatni az EU-s hatóságokat e gyánúrók;

A SWIFT adatok hozzáféréseinek tekintetében

14. megerősíti azon aggodalmait, hogy a SWIFT a büntetőjogi következményekkel járó idézés kézbesítését követően négy éven át bizonyos, az USA rendszerében kezelt, nem amerikai állampolgárokra vonatkozó, illetve nem az Egyesült Államok területén generált adatokat továbbított az Egyesült Államok igazgatása részére, egy olyan, kereskedelmi és módszertani érveken alapuló SWIFT-döntés következtében, annak érdekében, hogy módszeresen lemásolják az adatokat egy túlközött információs rendszerbe az Egyesült Államokban, megsértve ezzel az európai uniós és a nemzeti adatvédelmi jogszabályokat;

15. nagyon aggasztónak ítéli meg e helyzetet, amely ellentétes az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményrel és az Európai Unió alapjogi chartájával, illetve a Szerződésekkel és a másodlagos joganyaggal (az adatvédelmi irányelvvel és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾), amelyet sem az EKB, sem a SWIFT tevékenységét felügyelő 10 központi bank által alkotott csoport sem illetett kritikával korábban, és amelyről az európai bankok és ügyfelek csak a közelmúltban szereztek tudomást a sajtó révén;

16. határozottan sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács több hónappal e kérdések kiderülését követően még nem fogadott el álláspontot e nagyon sok polgárt, fogyasztót, és vállalkozást érintő kérdésben, és hogy a 27 tagállamból csupán 7 adott választ az Európai Bizottság által küldött kérdőívre, amely pontosítást kért nemzeti és közösségi adatvédelmi jogszabályok tekintetében;

17. ismételten aggodalmának ad hangot a SWIFT felügyeletének jelenlegi rendszerével kapcsolatban, amelyért egy 10 nemzeti bankból álló csoport felelős, és amelybe az EKB betekintést nyerhet ugyan, de formális jogkörrel nem rendelkezik; felszólítja a Tanácsot és az EKB-t, közösen fontolják meg a rendszer javításának módjait annak érdekében, hogy biztosítható legyen a riasztási eljárás megfelelő működtetése oly módon, hogy annak következtében minden szükséges lépésre sor kerüljön;

18. támogatja az Európai Adatvédelmi Biztos véleményét az EKB szerepéről és felhívja az EKB-t, hogy:
- mint a SWIFT felügyeleti szerve, vizsgálja meg az adatvédelmi szabályok teljesítésének megoldását, és hogy biztosítsa azt, hogy a titoktartási szabályok ne akadályozzák meg az információk időben történő eljuttatását az érintett hatóságokhoz;
 - a SWIFT Net-FIN felhasználójaként vizsgálja meg annak lehetőségeit, hogy a fizetési műveletei megfeleljenek az adatvédelmi jogszabályoknak, és legkésőbb 2007 áprilisáig készítsen jelentést a meghozott intézkedésekről;
 - politikai döntéshozóként a központi bankokkal és a pénzügyekkel együttműködve biztosítsa azt, hogy az európai fizetési rendszerek, többek között a megújított TARGET2 nagykereskedelmi fizetési rendszer maradéktalanul megfeleljen az európai adatvédelmi jogszabályoknak; felszólítja az EKB-t, hogy ismertesse az Európai Parlamenttel a megfélelés értékelését;

⁽¹⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

2007. február 14., szerda

19. továbbra is úgy véli, hogy a pénzügyi tranzakciók során generált adatok egyértelműen meghatározott feltételek mellett kizárólag bírósági nyomozás során és terrorizmus finanszírozásának gyanúja esetén használhatók fel, valamint emlékeztet arra mind az EK, mind az USA végrehajtotta a Pénzügyi Akció Munkacsoport (PAM) VII ajánlásait jogszabályaiban (a pénzáttalásokat kísérő megbízói adatokról szóló, 2006.11.15-i 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾) és az amerikai Banktitokról szóló törvény);

20. emlékeztet arra, hogy a pénzintézetek a PAM VIII. ajánlása szerint 2006. december 31-étől kötelesek összegyűjteni és kezelni az (Európában) 1000 dollárt, illetve (az Egyesült Államokban) 3000 dollárt elérő összegek átutalására vonatkozó egyes meghatározott adatokat; kérés esetén az összes ilyen adatállományt át kell adni vagy elérhetővé kell tenni a hatóságok számára⁽²⁾;

21. úgy véli, hogy az EU és az USA alapvető és lojális szövetségesei egymásnak a terrorizmus elleni küzdelemben, és ezért e keretjogszabály képezi az esetleges nemzetközi megállapodásra irányuló tárgyalások alapját, azon feltételezés alapján, hogy a SWIFT-re, mint belga cégre vonatkoznak a belga jogszabályok, és ebből következően a 95/46/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdése alapján az felelős az adatok kezeléséért; ennek természetes következménye, hogy a SWIFT köteles felhagyni azon jelenlegi gyakorlatával, amely szerint az uniós polgárokra és vállalkozásokra vonatkozó összes adatot letükrözik az Egyesült Államokban, illetve, hogy az alternatív adatbázisaikat az Egyesült Államok joghatóságán kívülre helyezik; sürgeti, hogy ezen intézményközi megállapodás nyújtson megfelelő garanciákat az adatokkal való gazdasági és üzleti célú visszaéléssel szemben;

22. felhívja a figyelmet arra, hogy SWIFT Európán kívül és az Egyesült Államokban is nyújt szolgáltatásokat, és ezért úgy véli, hogy a meghozandó intézkedéseknek figyelembe kell venniük a SWIFT szolgáltatásinak globális természetét;

23. felhívja az adatvédelem és a fizetési rendszerekre vonatkozó jogszabályok tekintetében illetékes Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg a fizetési rendszer jelenlegi kialakításából eredő esetleges gazdasági és üzleti kémkedést annak legtagabb értelmében, így beleértve az üzenetek szolgáltatóit és a kezelés módjára vonatkozó jelentéseket;

24. tudomásul veszi, hogy a 29. cikk alapján létrehozott munkacsoport 10/2006. számú véleménye szerint a pénzügyi szolgáltatások kivételt képezhetnek a biztonságos kikötő megállapodások alól; aggasztónak ítéli, hogy a biztonságos kikötő megállapodás által nem szabályozott, Egyesült Államokban működő EU vállalatok és ágazatok, különösen az európai bankok, biztosítók, társadalombiztosítási intézmények és távközlési szolgáltatók amerikai leányvállalatai kénytelenek elérhetővé tenni személyes adataikat az Egyesült Államok hatóságai számára; felhívja az Európai Bizottságot, hogy sürgősen vizsgálja ki a kérdést;

*

* *

25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Egyesült Államok Kongresszusának.

(¹) HL L 345., 2006.12.8., 1. o.

(²) (Lásd: a Pénzügyi Bűncselekményekkel foglalkozó Hálózat (FinCEN) által 2006. január 17-én közzétett jelentést a határokon átnyúló elektronikus átutalások jelentéseiről: http://www.fincen.gov/news_release_cross_border.html).

P6_TA(2007)0040

Előkészületek az Európai Tanácsra (2007. március 8–9.)

Az Európai Parlament állásfoglalása a 2007. évi tavaszi Európai Tanácshoz való hozzájárulásról a lisszaboni stratégia kapcsán

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság közleményére a tavaszi Európai Tanácsra: „Ideje magasabb sebességre kapcsolni – az új növekedési és foglalkoztatási partnerség” (COM(2006)0030),